

29. априла ове године немачки канцелар Ангела Меркел и председник Француске Емануел Макрон заједно су позвали у Берлин лидере земаља Западног Балкана. У састанку су учествовали шефови држава и влада пет балканских држава – Албаније, Босне и Херцеговине, Македоније, Црне Горе и Србије, представници незаконито проглашеног Косова, као и државе – чланице ЕУ Хрватска и Словенија. Састанку је такође присуствовала спољнополитички представник ЕУ Федерика Могерини. Косовско питање било је централна тема учесника састанка у Берлину.

Званични закључци госпође Меркел и господина Макрона говоре о томе да су учесници састанка "подвукли важност завршног, правно обавезујућег споразума о потпуној нормализацији односа између Београда и Приштине за стабилност у региону. Такав споразум заузима централно место на путу Србије и Косова у Европу. Они (учесници састанка) сагласили су се да такав споразум треба да буде свеобухватан и политички стабилан и да допринесе стабилности у региону".

Берлински процес – политика смиривања великоалбанске агресије

Нова немачко-француска иницијатива сведочи о томе да су после очигледног неуспеха Бриселског формата, иза којег је уследило истовремено формирање "армије Косова" и увођење стопостотних такси на српску робу, европски лидери озбиљно забринути ситуацијом. Албански фактор, који има снажног покровитеља у лику САД, у стању је да изазове нови талас међуетничке напетости у региону. Циљ немачко-француске политике

Фијаско бриселских преговора и шта ће бити наредни потези Русије поводом Косова

Пише: Виктор Колбановски
среда, 08 мај 2019 20:15

је да принуди Србију на коначно признање независности Косова, при томе без било каквог "разграничења" и размене територија.

Сада су лидери водећих земаља ЕУ већ прилично свесни да размена територија и стварање српских или албанских етничких региона не само да крши фундаменталне европске вредности, већ може и да отвори Пандорину кутију и изазове конфликте у Босни и Херцеговини, Македонији, Црној Гори и у другим државама. Принцип мултикултуралности је једна од основа западноевропске цивилизације. Може се до миле воље критиковати проблем миграције и деградација хришћанских вредности Западне Европе, који су и горки плодови мултикултуралности и толеранције. Али при томе сам прилаз мирне когезистенције разних народа у оквиру једне државе, а тим пре савеза држава, нико не подвргава сумњи. Главно питање састоји се у томе неће ли "свеобухватни споразум" постати пролог за нову серију етничких конфликата. Не баве ли се данас европски лидери подмиривањем великоалганске експанзије, коју активно подржавају САД? Неће ли се поновити Минхенски споразум из 1938. године, којим је размахивао британси премијер Невил Чемберлен када је својим сународницима изјавио: "Ја сам вам донео мир"? Каснија подела Чехословачке на крају је била кључни корак, за нешто мање од годину дана после тога избио је Други светски рат.

Пише: Виктор Колбановски
среда, 08 мај 2019 20:15

Активност Берлина и Париза сведочи такође о одређеном прозрењу европских лидера. Запад, који је једном признао независност Косова, означио је почетак великоалбанске етничке експанзије у сопственом европском дому. Западноевропске земље које су прво подржале распад Југославије, затим је бомбардовале снагама НАТО-а и на крају признале независност Косова, створиле су чвор који више нису у стању данас да развежу. Канцелар Меркел и председник Макрон су приморани да прате "негативну карму", која се нагомилавала претходних деценија.

Албански фактор као покретачки механизам новог конфликта на Балкану

Иза савремене реализације националистичке великоалбанске доктрине стоји тесно преплитање криминалних, политичких и војних интереса албанских кланова са америчким естаблишментом. Снажан албански лоби у САД данас чак не дозвољава да се јасно одреди где се завршавају албански, а почињу амерички интереси. Албанско-амерички лоби има у свом арсеналу највећу војну базу "Бондстил", располаже потенцијалом специјалних служби и обавештајних служби НАТО земаља, а као на ударну песницу ослања се на незаконито формирану армију Косова. Покретачки механизам новог етничког конфликта може бити покренут чим то постане потребно онима који управљају албанским фактором.

Пише: Виктор Колбановски
среда, 08 мај 2019 20:15

Истинитих разлога за почетак нове серије етничких конфликта на Балкану може бити неколико. Ево неких од њих:

слабљење, децентрализација, а можда чак и распад саме ЕУ с циљем повратка на континент војно-политичке и економске хегемоније САД; управо етничким конфликтима на Кавказу, у балтичким земљама и Средњој Азији започео је распад СССР;

коначно утврђивање у балканском региону војно-политичке доминације САД у својству суперсиле, која је у стању да контролише ситуацију;

уништење економских пројеката земаља-конкурента САД, у првом реду испорука руског гаса преко "Турског тока", укључујући огранак кроз Србију у вредности од \$ 1,4 млрд, као и кинеских инфраструктурних, енергетских и других међународних пројеката (подсетимо да је "Јужни ток" био блокиран захваљујући деловању бриселске администрације); ако у превентивном поретку данас не буду предузете мере безбедности везане за испоруке руског гаса, сутра неће бити никакве гаранције да се "Турски ток" неће наћи у епицентру међуетничког конфликта или у зони деловања терористичких групација, специјално активизираних у те сврхе.

Русија: поуке најновије историје и предстојећа мисија на Косову

Наступило је време да се отворено каже да је Русија 2013. године дигла руке од косовског питања, умирујући себе мантром о томе да "ми не можемо да будемо већи Срби од самих Срба". Москва је зажмурела пред многобројним позивима косовских Срба да иступи против добровољне предаје албанских сепаратистима српских безбедносних структура и државних установа на територији аутономије од стране српских власти. Шта више, полакомивши се на економске преференце, које је Русији обећавао "Јужни ток", Москва је заузела одобравајући став према такозваном Бриселском споразуму. Резултати су неутешни. "Јужни ток" на крају није реализован због супротстављања Брисела. Али још драматичније је то што је лака победа Запада на Балкану отворила директан пут евроатлантској експанзији на постсовјетском простору, при томе у најмалигнијем њеном облику.

Фијаско бриселских преговора и шта ће бити наредни потези Русије поводом Косова

Пише: Виктор Колбановски
среда, 08 мај 2019 20:15

<https://riaa.com.ru/news/2019/05/02/v-chem-budet-zaklyuchatsya-predstoyashchaya-misa/>